प्रच्छन्नं स्थापयामासुः पुण्यसेनं नृपं च ते,
अन्यं कंचिद् अधात्तुश् च राजार्हविधिना शवं । 99
अराजकानाम् अधुना भव राजा त्वम् एव नः,
इति दूतमुखेन अथ तम् अरिं जगदुश् च ते । 100
तथा इत्य् उक्तवतस् तस्य रिपोस् तुष्टस्य ते ततः
मिलित्वा सैन्यसहिताः कटकं बिभिदुः क्रमात् । 101
भिन्ने च सैन्ये राजानं पुण्यसेनं प्रकाश्य तं
ते संप्राप्तबलाः शत्रुं तं निजघ्नुः स्वमन्त्रिणः । 102

ईदृक्षराजकार्याणि भवेयुस्, तद् इदं वयं
देवीदाहप्रवादेन कार्यं धैर्येण कुर्महे । 103
इत्य् एतन्निश्चितमतेः श्रुत्वा यौगन्धरायणात्
रुमण्वान् अब्रवीद् एवं, तर्हि यद्य् एष निश्चयः । 104
तद् गोपालकम् आनीय देव्या भ्रातरम् आदृतं
संमन्त्र्य च समं तेन सम्यक् सर्वं विधीयतां । 105
एवम् अस्त्व् इति वक्ति स्म ततो यौगन्धरायणः,
तत्प्रत्ययाद् रुमण्वांश् च चक्रे कर्तव्यनिश्चयं । 106
अन्येद्युर् मन्त्रिमुख्यौ तौ दूतं व्यसृजतां निजं
गोपालकं तम् आनेतुम् उत्कण्ठाव्यपदेशतः । 107

Digitized by Google